

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σ' ΑΓΑΠΩ
ΣΗΜΕΡΙΝΟΙ ΕΡΩΤΕΣ
ΣΥΝΤΑΓΗ ΔΙΑ ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΟΝ
ΥΙΟΣ ΧΗΡΑΣ
ΤΟ ΞΥΛΙΝΟ ΠΟΔΙ
Η ΜΝΗΣΤΕΙΑ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΙ ΓΑΜΟΙ
ΑΝΑΞΑΡΕΤΗ
Η ΚΑΤΑΡΑ
ΙΟΥΛΙΟΥ ΣΑΝΔΩ Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΚΕΡΟΥΑΡ
ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ STECCHETI (ΠΟΙΗΜ

Σ' ΑΓΑΠΩ

(ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΑΡΥ)

(Συνέχεια)

— Κύριε Τρεγκ...

— Μὴ ὑποκρίνεσθε τὸν ἡγανακτιζόμενον Γιγνώσκω τὴν ὑπερφηφάνειάν σας, καὶ πόσον ἀξίζει. Ὅσον δὲ διὰ τὴν εὐγένειαν τοῦ χαρακτήρος σας, τὴν ἐδοκίμασαμεν ἀπὸ μακροῦ χρόνου. Ἡ Γενεβιέβη, ὑπὲρ τῆς ὑποίας ἐδόθη ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὁ χωρισμός, δικαιούται νὰ σᾶς ἀπειθύνῃ διαταγὰς. Ἐν τούτοις, ἀρκεῖται νὰ σᾶς ἀποτείνῃ μίαν καὶ μόνην παράκλησιν. Ἀναχωρήσατε!...

— Καὶ ὁ υἱός μου!...

— Ἡ πρὸς τὸν Ἑρρικέτον στοργὴ σας ἐπῆλθε λίαν βραδέως. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους, εἰσθε πατὴρ του. Ἡ Γενεβιέβη δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ νὰ σᾶς τὸν

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

ἀποστείλῃ, ἐκεῖ ὅπου θὰ μεταβῇτε. Καὶ πρὸς πλείονα ἀσφάλειαν, οὐδεὶς ἄλλος ἐκτός ἐμοῦ θὰ τὸν συνοδεύῃ.

— Εἶμαι πολὺ ἔνοχος ἀπέναντι τῆς Γενεβιέβης, ἀλλ' ἡ ὑποταγὴ μου ἔπρεπε νὰ συγκινήσῃ αὐτήν... Ἐπρεπε νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι δὲν εἶμαι πλέον ὁ αὐτός... ὅτι ἐπεθύμουν νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ πρὶν ζωὴ μας... Ὡ! εἰάν τοῦτο ἦτο δυνατόν!... Μ' ἐτιμώρησε σκληρῶς.. ὑπῆρξεν ἀναικτεῖρμων πρὸς ἐμέ... Εἰσθε καὶ ὑμεῖς ἐπίσης ἔνοχος, κύριε Τρέγκ. Καθῆκόν σας ἦτο νὰ ἐπαγρυπνήτε ἐπ' αὐτῆς, νὰ τῇ δώσητε νὰ ἐννοήσῃ τὸ ὀρθὸν καὶ λογικόν, νὰ τὴν ἐμποδίσῃτε νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀλεθρίαν ἐκείνην πρᾶξιν... ἔπρεπε νὰ τῇ εἴπητέ, ὅτι ὑπεῖκον εἰς στιγμιαίαν ἐξαψιν παραφροσύνης, καὶ ὅτι δλόκληρον τὸν μετέπειτα βίον μου θέλω διέλθει καταταγινόμενος νὰ ἐξαλείψω τῆς μνήμης τῆς τὰς ἀπαισίας ἐκείνας ἀναμνήσεις.

— Πολὺ ἀργά, κύριε Μοντβριάν!

— Μάλιστα, ἀπήντησε συσφίγγων τὰς πυγμὰς του, πολὺ ἀργά, δὲν ἔχει οὕτω;... Πολὺ ἀργά, διότι ἀγαπᾷ τῶρα ἄλλον... Πολὺ ἀργά, διότι τὸν ἡγάπα ἤδη πρὸ τοῦ χωρισμοῦ μας.... Αἶ.. μὰ τὴν ἀλήθειαν, νομίζετε ὅτι δὲν τὰ ἐννοῶ; Τυφλὸς εἶμαι;... Ἠγάπα καὶ ἀγαπᾷ τὸν κ. Τουρζῆ... καὶ μετὰ χαρὰς ἐπωφελήθη τοῦ μετὰ τῆς κυρίας δὲ Σταντεραῖν ἐρωτός μου, ὅπως ἀνακτήσῃ τὴν ἐλευθερίαν της....

— Δυστυχῇ παράφρων! δὲν εἶνε πλέον καιρὸς νὰ ὑποκρίνησθε τὸν ἀπηλπισμένον. Οὐδεὶς ἐνταῦθα θὰ σᾶς πιστεύσῃ. Δύνασθε νὰ τύπητε τὸ στῆθος σας καὶ νὰ λέγητε, ὅτι ὅλα τὰ κακὰ ταῦτα σᾶς ἐπῆλθον ἐκ τοῦ σφάλματός σας. Σᾶς ἦτο τόσον εὐκόλον νὰ εἰσθε εὐτυχῆς μετὰ τῆς Γενεβιέβης!.. Δὲν τὸ ἠθελήσατε... Ἡ Γενεβιέβη, ἐλπίζω, θέλει εὑρεῖ τὴν εὐτυχίαν της ἀλλαχοῦ....

— Εἶνε λοιπὸν διατεθειμένη νὰ ζητήσῃ διαζύγιον;

— Μάλιστα, κατὰ συμβουλήν μου.

— Καὶ ὁ Τουρζῆς θὰ τὴν νυμφευθῇ;

— Μετ' ἐνθουσιασμοῦ!

— Τὸν ἀγαπᾷ;

— Περὶ τούτου οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφιβάλῃ. Ὑπὸ τοὺς ὄρους τούτους, κύριε Μοντβριάν, ἐννοεῖτε πόσον ἡ ἐγγὺς ἡμῶν παρουσία σας, καὶ ἀγνωσμένη ἀκόμη παρὰ πάντων, θὰ ἦτο ἄτοπος. Θὰ ἦτο δὲ ἐπίσης καὶ ἀνωφελές... εἰσθε βίαιος... τὸ πείσμα καὶ ἡ νευρική ταραχὴ δύναται νὰ σᾶς παραφέρωσιν εἰς πράξιν τινὰ ὀργῆς, ἣν οὐδὲν θὰ ἠδύνατο

νά δικαιολογήσει, ούτε ὁ παρελθὼν ἔρως, ἀφοῦ οὐδέποτε ἠγαπήσατε τὴν Γενεβιέθην, ούτε ἡ σημερινή μετάνοιά σας, ἀφοῦ καὶ ἡ μετάνοια αὐτὴ δὲν μοι φαίνεται ὅπως ἀπηλλαγμένη συμφέροντος...

Ὁ Μοντβριὰν ἀνύψωσε τὴν κεφαλὴν. Ἔσχεν εἰρωνικὸν μειδίαμα καὶ ἀνύψωσε τοὺς ὤμους. Θὰ ἔλεγε τις, ὅτι μελλεῖ νὰ ὀμιλήσῃ, ἀλλὰ συνεκρατήθη. Μόνον μετὰ τινὰς στιγμὰς σιγῆς ἀνέλαβε τὸν λόγον.

— Εἶνε βεβαίον, ὅτι δύνασθε νὰ ἔχητε τὴν χειροτέραν ἰδέαν περὶ ἐμοῦ. Δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ ὑπερασπίσω ἑαυτόν. Εἴθε ἐν τῷ δικαίῳ σας, ὅταν μοι ἀποδίδετε παρόμοια αἰσθήματα. Ἐν τούτοις, εἶμαι ἄνευ πόρων, καὶ δὲν δύναμαι νὰ εὖρω θέσιν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν. Μὲ ὑποχρεóετε τοιοῦτοτρόπως, ν' ἀναχωρήσω πάραυτα, ἢ μοι ἐπιτρέπετε νὰ ἀναμείνω ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ;... Θὰ ἀναχωρήσω, σὰς τὸ ὑπόσχομαι.

Ὁ Τρέγκ τὸν παρετήρησε μὲ βλέμμα ὑποπτον. Τὸν ἠρώτησε :

— Πόσον καιρὸν ἐδαπανήσατε διὰ νὰ μάθητε τὸ ἐπάγγελμά σας ;

— Τρία ἔτη.

— Διατί ἐγίνατε ὑελοργὸς καὶ ὄχι ἄλλο τι ;

— Ἐπειδὴ ἤξευρα, ὅτι ἡ Γενεβιέθη κέκτηται τὸ ἐργοστάσιον τοῦ Κλερμαρέ.

— Ὅποιος ἦτο ἔκτοτε ὁ σκοπὸς σας ;

Ὁ Ρουδέμπεργ δὲν ἀπάντησεν. Ἦτο ὠχρὸς, καὶ ἐτῆρει τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ χαμηλωμένους.

— Κύριε Μοντβριὰν, ἔχετε πολυαριθμοὺς φίλους, λαμπρὰς σχέσεις... Ὁ βίος τὸν ὁποῖον διάγετε εἶνε δυστυχὴς δι' ὑμᾶς, συνηθισμένον εἰς τὴν πολυτέλειαν καὶ εἰς τὸν δαπανηρὸν βίον... Διατί δὲν ἀπειθύνεσθε εἰς τοὺς φίλους σας ;... Τὸ σκάνδαλον τῆς δίκης ἐλησμονήθη· θὰ ἤρχοντο εἰς βοήθειάν σας...

Ὁ Ρουδέμπεργ ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν.

— Δὲν θέλω, εἶπεν...

— Διατί ;... εἰς ὑπερηφανείας ;... Δὲν σὰς κατηγορῶ διὰ τοῦτο, μεθ' ὅλα ταῦτα.

— Ὅχι, δὲν ὑφίσταται οὐδεμία ὑπερηφάνεια... Ἡθέλησα ἀπλούστατα νὰ πλησιάσω τὴν Γενεβιέθην, ἐπειδὴ δὲν ἠδυνάμην πλέον νὰ ζῶ χωρὶς νὰ τὴν βλέπω !

— Ἀ ! ἄ ! εἰς ἐμὲ διηγείσθε τὰς μωρολογίας ταύτας ;...

Ὁ Ρουδέμπεργ δὲν ἀνύψου τοὺς ὀφθαλμοὺς του. Τὰ χεῖλη του ἤρξαντο νὰ τρέμωσιν ὀλίγον.

— Ἐχετε δίκαιον νὰ μὴ με πιστεύετε, καὶ ἐν τούτοις, εἶπον τὴν ἀλήθειαν. Καὶ δύναμαι νὰ σὰς πείσω περὶ τούτου διὰ μιᾶς λέξεως, κύριε Τρέγκ.

— Μὰ τὴν πίστιν μου, εἶμαι ἔτοιμος νὰ σὰς ἀκούσω· πείσατέ με...

— Πρὸ μικροῦ μοὶ ἐρρίψατα μίαν ὕβριν κατὰ πρόσωπον· δὲν ἀπῆντησα εἰς αὐτήν, διότι δὲν ἤθελον τίποτε νὰ σὰς εἶπω, καὶ νὰ διατηρήσω τὸ μυστικὸν μου. Μὲ κατεκρίνατε, κύριε Τρέγκ, ὅτι ἔχω τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἐπὶ τὴν περιουσίαν ὑμῶν, ὅπως ἀπαλλαγῶ τῆς ἐνδεείας...

— Καὶ δὲν ἀνακαλῶ ὅσα εἶπον, διέκοψεν ἀποτόμως ὁ γέρον.

— Ἀπατάσθε, κύριε Τρέγκ, διότι ὁ θεὸς μου, ὁ στρατηγὸς Βιλλεπαρέλ, ἀπέθανε... καὶ ἔχω ἤδη εἰσφύμα ἐτήσιον διακοσίων χιλιάδων φράγκων.

— Ἀπέθανε πρὸ πολλοῦ ;

— Ὀλίγας ἐβδομάδας μετὰ τὴν ἀναχώρησίν μου εἰς τὴν Ἀμερικὴν.

Ὁ Τρέγκ, συγκεχυμένος εἰσῆγα.

— Δὲν ἔχω λοιπὸν κανέν συμφέρον νὰ ἐποφθαλμιῶ τὴν περιουσίαν σας, κύριε, ἐξηκολούθησεν ὁ Ἐκτωρ μετὰ θλιβεροῦ μειδιάματος. Σὰς συγχωρῶ, ἐν τούτοις, καὶ σὰς δικαιολογῶ.

— Διατί, ἀφοῦ εἴσθε πλούσιος ἐγίνατε ἐργάτης ;

— Εἶχον ἄλλο μέσον διὰ νὰ τὴν ἴδω, διὰ ν' ἀναπνεύσω τὸν αὐτὸν ἀέρα μετ' αὐτῆς, χωρὶς νὰ διεγείρω τὰς ὑπονοίας της, χωρὶς νὰ τὴν φοβίσω ;

— Καὶ εἴσθε ἀπὸ τριῶν ἐτῶν ὑελοργός ;

— Ἀπὸ τριῶν ἐτῶν, κύριε Τρέγκ... Τοῦτο μὲ ἀναγκάζει νὰ κάμνω οἰκονομίας, δὲν εἶνε ἀληθές ;... ἀνυψοῦμαι ἐν τῇ ἐκτιμῇ σας ;

— Ἐὰν προηγουμένως δὲν ἐπράξαιτε τίποτε ἄλλο, παρὰ νὰ σπαταλήσαι τὴν προῖκα τῆς κόρης μου, ὀργιζομένη μὲν καθ' ὑμῶν, ἀλλ' οὐδέποτε κατέστην ἐχθρὸς σας... Ἀλλ' ἐπὶ τὸ προκείμενον... Ἄς ὀμιλήσωμεν ἐλευθέρως, ὁποῖον εἶνε τὸ συμπέρασμα ὅλων τούτων ;

— Δὲν τὸ μαντεύετε ;

— Ἐρωτεύεσθε ἐκ νέου τὴν γυναῖκά σας ;...

(ἀκολουθεῖ)

ΣΗΜΕΡΙΝΟΙ ΕΡΩΤΕΣ

Εἶχε παρέλθει ἔτος, ἀφότου διακόψας γλυκὺ παρὰ τὴν θάλασσαν εἰδύλλιον, ἡρπάγη καὶ πάλιν ὑπὸ τῶν ἀκτίνων τοῦ τεραστίου τροχοῦ τοῦ κοινωνικοῦ βίου... Εἶχε παρέλθει ἔτος, καὶ καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ μακρὸν χρονικὸν διάστημα, οὐδ' ἅπαξ εὗρεθῇ μόνος πρὸ τῆς θαλάσσης. Καὶ ὅταν αἶφνης τὴν ἐπανεῖδε τὴν κυανὴν γόησσαν, τὴν μαλακὴν κυλιομένην, — οὐχὶ ἐκείνην ἣν διαβλέπομεν ἡμεῖς συγκεχυμένως εἰς τὰς ἀκτὰς τῶν θαλασσίων λουτρῶν, μέσῳ μυρίων ἀτόμων καὶ μυρίων ἐνδυμασιῶν, μὲ τόσας γυναικείας καλλονὰς καὶ τόσα σκάνδαλα, τόσας ὀμιλίας καὶ τόσους χαιρετισμοὺς — ἀλλὰ τὴν θάλασσαν τῶν ἐρήμων ἀκτῶν, τὴν συναρπάζουσαν σε ὁλόκληρον, τὴν ἀπορροφῶσαν πᾶσαν σου σκέψιν καὶ καταπνίγουσαν πᾶσαν βιωτικὴν μέριμναν, τὴν μόνην τότε περὶ σὲ κυρίαρχον, ἥτις σὲ καταποντίζει ἐν τῇ παλλομένη ἀναμνήσει τοῦ συνδεομένου μετ' αὐτῆς παρελθόντος, καὶ σὲ πληροὶ καὶ δι' αὐτῶν ἔτι τῶν ἄλλοτε παρ' αὐτῇ δονησάντων σε συναισθημάτων — ὦ, ὅταν εἶδε τὴν θάλασσαν ταύτην, τὴν εὐμενῆ ποτε λιχνίστριαν τοῦ ἔρωτός του — ἀπαλοκύνανον, πλατεῖαν, ἀπέραντον, — ὡς ἄγριον θηρίον, ὡς ὀρμητικὴ καταιγὶς, ἐξηγέρθη τι ἐντὸς του, πόθος μέγας, ὀξύς, ἀπειρος, ἐν « ἄχ ! » ἐνδόμυχον, ἄφωνον, πλήρες ἀναμνήσεων, καὶ τρυφερότητος ὑπερεκχειλιζούσης !... Ἐκεῖ παρὰ τὴν...